

Bron: Official U.S. Navy Page

REGERING-OBAMA IN DE ZUID-CHINESE ZEE

De invloed van narratieven in de internationale betrekkingen op het Pivot to Asia beleid en de internationale wereldorde

Nienke Gras
5989485
Celsiuslaan 10,
3553 HM, Utrecht
n.gras@students.uu.nl
BA-eindwerkstuk
GE3V14054
7.5 EC
22/01/2021
Joep Schenk
Universiteit Utrecht
7986 woorden

Inhoudsopgave

	Pagina
Samenvatting	3
Introductie	4
Hoofdstuk 1	
1.1 Een schuivende wereldorde.....	9
1.2 Narratieven in internationale relaties.....	10
1.3 Diverse narratieven.....	12
1.3a Identiteit en het liberale narratief.....	12
1.3b Veiligheidsnarratieven en ‘Othering’.....	14
1.4 Veiligheid en de securatisatie theorie.....	15
1.4a Internationale-politieke en militaire dreiging.....	17
1.5 Conclusie.....	18
Hoofdstuk 2	
2.1 Pivot to Asia.....	19
2.2 Een hernieuwd beleid.....	20
2.3 Narratieven in het beleid van regering-Obama.....	21
2.3a Obama, Clinton en Donilon (2011-2013).....	21
2.3b ‘Othering’ van China in veiligheidsnarratieven.....	24
2.4 Conclusie	25
Hoofdstuk 3	
3.1 Narratieven over de identiteit en het liberaal narratief (2013-2015).....	27
3.2 Veiligheidsnarratieven in een groeiend conflict.....	28
3.2a De dreiging van China in de Zuid- Chinese Zee.....	29
3.3 Conclusie.....	31
Conclusie	32
Bibliografie	34

Samenvatting

In de Zuid-Chinese Zee conflicteert China met zes omliggende kuststaten over het gebruiksrecht van de zee. Het conflict heeft zich recentelijk ontwikkeld naar een confrontatie tussen de twee grootmachten China en de Verenigde Staten, die voor het eerst sinds de Koude Oorlog weer tegenover elkaar zijn komen te staan. Met het *Pivot to Asia* beleid richt regering-Obama haar focus van gebieden als Afghanistan en Irak, naar de Aziatisch-Pacific regio. De *Pivot* borduurt voort op het al bestaande beleid van regering-Bush, echter is de herstructurering van het Amerikaanse leger naar gebieden rondom de Zuid-Chinese Zee een belangrijk nieuw initiatief.

Deze scriptie onderzoekt hoe de Verenigde Staten, hoofdrolspeler op het wereldtoneel, zich binnen de internationale orde positioneert aan de hand van narratieven in de internationale betrekkingen. De focus ligt op het Zuid-Chinese Zee dispuut omdat hier de huidige westers gerichte wereldorde momenteel wordt uitgedaagd. Concluderend legitimeert regering-Obama aan de hand van narratieven over de identiteit en veiligheidsnarratieven haar positie als stabilisator, schepper van veiligheid en vooruitgang en wereldleider binnen de internationale orde. Deze zelfde narratieven worden gebruikt om het *Pivot to Asia* beleid te rechtvaardigen.

Introductie

In de Zuid-Chinese Zee conflicteert China met zes omliggende kuststaten over het gebruiksrecht van de zee. De Zuid-Chinese Zee bevat olie- en aardgasreserves, is een belangrijke handelspoort en goed voor meer dan tien procent van de wereldwijde visserijproductie.¹ Op basis van historische gronden claimt China recht te hebben over zo'n 80% van de zee door de '9-dash line'.² Brunei, Indonesië, Maleisië, de Filipijnen, Taiwan en Vietnam eisen hun deel van de zee op basis van het VN-zeerechtenverdrag op.³ De betrokkenheid van de Verenigde Staten en Europa neemt de laatste jaren toe, door zorgen om het Chinese optreden en de ondermijning van het internationaal recht.

China stelt dat buitenlandse militairen volgens het internationaal recht geen militaire manoeuvres mogen uitvoeren om inlichtingen te verzamelen in de Chinese exclusieve economische zone (hierna EEZ). Volgens de Verenigde Staten moeten landen, op basis van het VN-zeerechtenverdrag, de vrijheid hebben om door EEZ's te navigeren en militaire activiteiten uit te voeren in de Zuid-Chinese Zee. In juli 2016 heeft het Permanent Hof van Arbitrage in Den Haag uitspraak gedaan over de claim van de Filipijnen in de zee onder de UNCLOS tegen China. Het Hof besloot in het voordeel van de Filipijnen, echter weigert China het vonnis van de rechtbank te accepteren.⁴ In juli 2020 maakte staatssecretaris Pompeo van de Verenigde Staten nog duidelijk de uitspraak van het Hof van Arbitrage te steunen.⁵

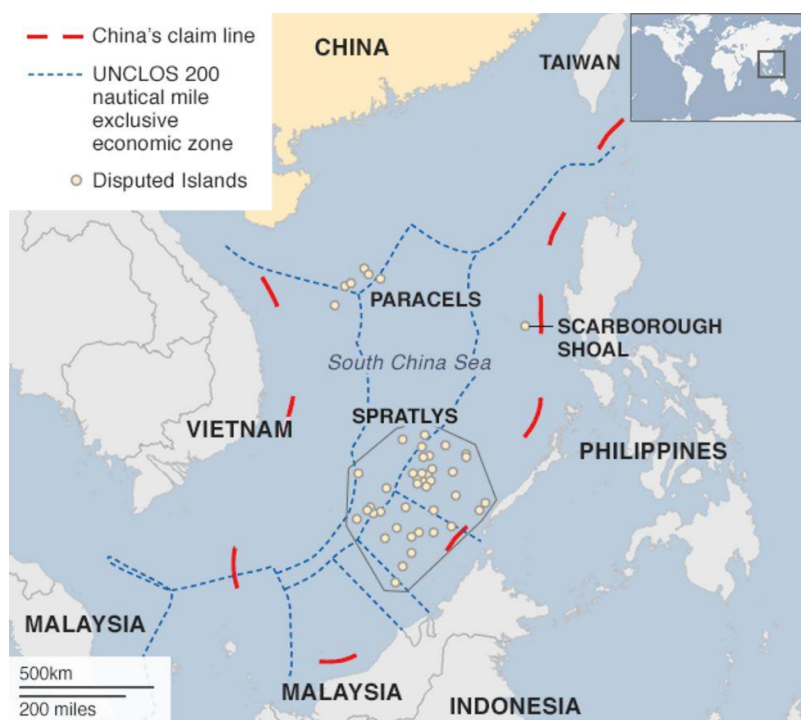
¹ U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy: Achieving U.S. National Security Objectives in a Changing Environment' (2015), https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/NDAA%20A-P_Maritime_Security_Strategy-08142015-1300-FINALFORMAT.PDF (geraadpleegd op 18 januari 2021).

² Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China, 'Position Paper of the Government of the People's Republic of China on the Matter of Jurisdiction in the South China Sea Arbitration Initiated by the Republic of the Philippines' (7 december 2014), https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/t1217147.shtml (geraadpleegd op 25 oktober 2020).

³ Het VN-zeerechtenverdrag, ook wel bekend onder *United Nations Convention on the Law of the Sea* (UNCLOS), is een internationaal verdrag aangenomen en getekend in 1982. UNCLOS verving de vier verdragen van Genève van april 1958, die respectievelijk betrekking hadden op de territoriale zee en de aangrenzende zone; het continentaal plat, de volle zee, de visserij en het behoud van levende rijkdommen op volle zee. Er zijn drie nieuwe instituten bijgekomen op internationaal niveau; het Internationaal Zeerechttribunaal, de Internationale Zeebodemautoriteit en de Commissie inzake de grenzen van het continentaal plat.

⁴ Council Foreign Relations, 'Territorial Disputes in the South China Sea' (laatste update 24 november 2020), <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/territorial-disputes-south-china-sea> (geraadpleegd op 21 oktober 2020).

⁵ U.S. Department of State, 'U.S. Position on Maritime Claims in the South China Sea', press statement van Michael R. Pompeo, Secretary of State (13 juli 2020) <https://www.state.gov/u-s-position-on-maritime-claims-in-the-south-china-sea/> (geraadpleegd op 25 oktober 2020).

Figuur 1: Territoriale claims in de Zuid-Chinese Zee (bron: BBC)

Ten grondslag aan het groeiende conflict in de Zuid-Chinese Zee liggen dus verschillen over territoriale verdeling van de zee. Echter, lijkt het conflict zich recentelijk te ontwikkelen naar een confrontatie tussen de twee grootmachten China en de Verenigde Staten, die voor het eerst sinds de Koude Oorlog weer tegenover elkaar komen te staan. De *'New World Order'*⁶ zoals deze is gevormd na de Tweede Wereld Oorlog en de Koude Oorlog staat op dit moment op een kantelpunt. Met opkomende nieuwe grootmachten als China en India, beweegt het machtssevenwicht zich van het Westen, gedomineerd door Europa en de Verenigde Staten, naar het Oosten en het Zuiden.⁷ Door deze machtsverschuiving rijst de vraag hoe lang de wereldorde zoals wij deze kennen nog in stand kan worden gehouden. Of doet de omwenteling zich momenteel voor in de Zuid-Chinese Zee?

Volgens Oliver Stuenkel in zijn boek *Post-Western World: How emerging powers are remaking global orders* wordt geschiedenis gezien als een door het Westen geleid proces en is er te weinig aandacht voor de non-westerse bijdrage in het vormen van de internationale

⁶ George H. W. Bush, 'September 11, 1990: Adress Before a Joint Session of Congress' (11 september 1990), <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/september-11-1990-address-joint-session-congress> (geraadpleegd op 17 oktober 2020).

⁷ John Ikenberry, 'The Future of the Liberal World Order Internationalism After America', *Foreign Affairs* 90 (mei/juni 2011) 3, 56-68, aldaar 56.

wereldorde.⁸ Deze visie omvat een normatieve scheiding tussen westers universalisme en moderniteit en het Westen als bewaker van mondiale stabiliteit enerzijds en niet-westers particularisme en traditie anderzijds. Een belangrijk westers narratief dat hierbij aansluit is het idee dat er één voorhoede moderniteit is, de westerse moderniteit die de wereld zal domineren.⁹ De belangrijkste strekking van het boek is dat ons begrip van de huidige wereldorde, haar hedendaagse vorm en voorspellingen over de toekomst er van, zijn beperkt omdat ze proberen een post-westerse wereld voor te stellen vanuit een westers perspectief.¹⁰ Westers centrisme beïnvloedt de manier waarop de wereld wordt gezien en hoe politieke ontwikkelingen worden geïnterpreteerd.¹¹

Het doel van deze scriptie is onderzoeken hoe internationale machtspolitiek werkt en op welke manier narratieven in de internationale betrekkingen worden gebruikt en ingezet in de internationale orde. Deze scriptie zal onderzoeken hoe westerse overtuigingen zoals Stuenkel deze beschrijft de internationale politiek beïnvloeden. Het conflict in de Zuid-Chinese Zee zal als toneel worden genomen waarop op dit moment de huidige wereldorde wordt uitgedaagd. De Verenigde Staten, onder regering-Obama, zag al dat Azië de regio zal zijn waar de huidige internationale wereldorde zal worden uitgedaagd.¹² Na het terugtrekken van Amerikaanse strijdkrachten uit Afghanistan en Irak, focust regering-Obama zich vervolgens op de Aziatisch-Pacifische regio met het *Pivot to Asia* beleid, later bekend onder *Rebalance to Asia*. Daarnaast focust dit beleid zich direct op China als opkomende economische en militaire grootmacht. De belangrijkste doelen van het beleid is het onderhouden en sterker maken van bestaande allianties en de herschikking van 60% van de Amerikaanse militaire troepen naar Azië.¹³ Deze scriptie zal pogen een antwoord te geven op de vraag;

Hoe positioneert regering-Obama zich binnen de internationale wereldorde aan de hand van narratieven in de internationale betrekkingen, aangaande het Zuid-Chinese Zee dispuut?

⁸ Oliver Stuenkel, *Post-Western World: How emerging powers are remaking global order* (Polity Press 2016), 2.

⁹ Stuenkel, *Post-Western World*, 5.

¹⁰ Stuenkel, *Post-Western World*, 5.

¹¹ *Ibidem*, 11.

¹² The White House, 'Remarks By President Obama to the Australian Parliament' (17 november 2011), <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2011/11/17/remarks-president-obama-australian-parliament> (geraadpleegd op 8 december 2020).

¹³ The Geopolitics, 'The South China Sea Disputes and the Pivot to Asia' (19 januari 2018), <https://thegeopolitics.com/the-south-china-sea-disputes-and-the-pivot-to-asia/> (geraadpleegd op 20 november 2020).

Deze scriptie zal een brug slaan tussen het eerder genoemde boek van Stuenkel en de boeken *Security: A New Framework For Analysis* van Barry Buzan, Ole Waever en Jaap de Wilde en *Securitization Theory: How Security Problems Emerge and Dissolve* van Thierry Balzacq. Om het door Obama gevoerde beleid te begrijpen zal inzicht nodig zijn van de overtuigingen, gevormd door narratieven in de geschiedenis, die ten grondslag liggen aan een conflict. In een wereld waarin macht verschuift van unipolair naar multipolair is een ééndimensionaal perspectief niet meer van deze tijd. Deze scriptie belicht het perspectief van de Verenigde Staten kritisch en ziet het als onderdeel van meerdere perspectieven, gevormd door een eigen wereldbeeld en narratief die de wereldorde beïnvloedt. Aan de hand van de securisatie theorie van de Copenhagen School zal het *Pivot to Asia* beleid worden geanalyseerd om mede te kunnen verklaren hoe westerse narratieven een rol spelen in de internationale politiek. Volgens Stuenkel is het noodzakelijk om voorbij te gaan aan het westers centrisme om te kunnen beoordelen hoe de mondiale orde zal evolueren. Deze scriptie is niet bedoeld om het beleid van de Verenigde Staten aan te vallen, noch zal het de Chinese kant in het dispuut toejuichen. Deze scriptie zal een kritische noot toevoegen aan het hedendaagse gedachtegoed in de westerse geschiedschrijving en internationale betrekkingen dat onze kijk op politieke conflicten beïnvloedt.

Hoofdstuk 1 van deze scriptie schetst een uitgebreider theoretisch kader waarin zal worden ingegaan op theorieën rondom de huidige westerse wereldorde, het concept Westen, narratieven en het begrip veiligheid en de securisatie theorie. Vervolgens zal in hoofdstuk 2 de inhoud van het *Pivot to Asia* beleid uiteen worden gezet, om aansluitend te analyseren welke narratieven de *Pivot* beïnvloeden en daarmee de internationale strategie van Amerika legitimeert. Het beleid zal chronologisch worden geanalyseerd. Hoofdstuk 2 zal speeches van Obama, Clinton en Donilon¹⁴ (2011 tot 2013) analyseren, omdat deze de eerste fase van het *Pivot* beleid typeert; de introductie en legitimatie van het beleid. In hoofdstuk 3 zal wederom naar de narratieven worden gekeken, maar ditmaal in beleidsstukken van het Amerikaanse

¹⁴ President van de Verenigde Staten Barack Obama (1961) zijn ambtstermijn liep van 20 januari 2009 tot 20 januari 2017. Hillary Clinton (1947) was van 20 januari 2009 tot 1 februari 2013 de Minister van Buitenlandse Zaken. Thomas E. Donilon (1955) was tijdens regering-Obama de Nationaal Veiligheidsadviseur.

ministerie van Defensie en de speech van Ashton Carter¹⁵ (2013-2015), om te onderzoeken hoe de Amerikaanse internationale strategie is vertaald naar beleid.

¹⁵ Ashton Baldwin (Ash) Carter (1954) diende als minister van Defensie onder Barack Obama van 2015-2017 en als onderminister van Defensie van 2011 tot 2013.

Hoofdstuk 1

Op welke manier positioneren westerse staten zich binnen het internationale systeem? Welke rol nemen deze staten aan en hoe wordt deze rol gelegitimeerd?

1.1 Een schuivende wereldorde

Het einde van de twintigste eeuw is gemarkeerd als het einde van de geschiedenis.¹⁶ Met de val van de Berlijnse Muur en het uiteenvallen van de Sovjet Unie verspreidde democratie en kapitalisme zich snel, om onder de Verenigde Staten en Europese bondgenoten uit te groeien tot een nieuwe wereldorde. Na de ondergang van het communisme bleef het Amerikaanse kamp overeind. Dit werd gezien als bewijs van de superioriteit van de westerse wereldorde.¹⁷ Het Westen gebruikte vervolgens zijn macht om een geglobaliseerde wereld te verankeren en wordt sindsdien gezien als voorloper in de geschiedenis.¹⁸

In recenter jaren neemt de macht van het Westen af, terwijl die van China groeit. Als het aan de Chinese president Xi Jinping ligt dan zal in 2049, China leider van de wereld zijn.¹⁹ Op veel gebieden is China al uitgegroeid tot een koploper. De omvang van de Amerikaanse economie is op dit moment nog het grootst, maar de inschatting is dat China in 2030 Amerika zal inhalen.²⁰ Ook op militair gebied begint China de internationale verhoudingen steeds meer te beïnvloeden en wordt het land een steeds assertievere speler op het wereldtoneel.²¹ Volgens Rob de Wijk in zijn boek *De nieuwe wereldorde: Hoe China sluipenderwijs de macht overneemt*

¹⁶ Francis Fukuyama schreef in 1989 een betoog over 'The end of History'. Fukuyama verdedigt de stelling dat het einde van de Koude Oorlog gepaard ging met het einde van de vooruitgang en menselijke geschiedenis. Volgens Fukuyama heeft de democratie zich herhaaldelijk bewezen als het beste systeem dan andere alternatieven op moreel, politiek en economisch vlak.

Francis Fukuyama, 'The end of History?', *The National Interest* (zomer 1989) 16, 3-18.

¹⁷ Rob de Wijk, *De Nieuwe Wereldorde: Hoe China sluipenderwijs de macht overneemt* (Balans, Amsterdam 2019), 36.

¹⁸ Charles A. Kupchan, *No One's World: The West, the Rising Rest, and the Coming Global Turn* (Oxford Scholarship Online: February 2015) <https://oxford-universitypressscholarship-com.proxy.library.uu.nl/view/10.1093/acprof:osobl/9780199739394.001.0001/acprof-9780199739394-chapter-1>

¹⁹ Xi Jinping, 'Secure a decisive victory in building a moderately prosperous society in all respects and strive for the great success of socialism with Chinese characteristics for a new era' (18 oktober 2017), http://www.xinhuanet.com/english/download/Xi_Jinping's_report_at_19th_CPC_National_Congress.pdf (geraadpleegd op 28 december 2020).

²⁰ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 12.

²¹ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 13.

bevindt de wereld zich in een overgangsfase. We leven nu in een wereld die is vormgegeven door westerse macht en ideeën.²² De aankomende machtsverschuiving zal volgens hem één van de meest ingrijpende uit de geschiedenis worden omdat de opkomende macht China geen westerse macht is.

Wat kenmerkt deze ‘westerse wereldorde’ die dreigt te veranderen? Van oudsher is het Westen geografisch gezien het westelijk deel van Europa. Een religieus-cultureel-filosofische benadering wijst erop dat het Westen gegrondvest is op het christendom.²³ Rond het jaar 500 ontstond het eerste idee van ‘het Westen’ ten opzichte van ‘het Oosten’, door de val van het Romeinse Rijk en de ontwikkeling van het Oost-Romeinse Rijk. Na een periode van verval herleefde het Westen. Ontwikkelingen zoals de Renaissance, industriële- en wetenschappelijke revoluties, kolonialisme en imperialisme vormden de basis voor wat we nu als het Westen in religieuze, culturele en politieke zin beschouwen. Kenmerken van de ‘westerse beschaving’ of ‘westerse traditie’ zijn democratie, recht, humaniteit, gelijkheid, vrijheid, pluralisme, vooruitgangdenken en geloof in technologie.²⁴ De liberale politiek-maatschappelijke stroming omvat de kenmerken van het Westen.

Tegenwoordig wordt het Westen meer gedefinieerd in termen van gelijkgestemde landen. Zo maken landen als Japan en Zuid-Korea horen hierbij al hebben ze andere culturele en religieuze tradities.²⁵

1.2 Narratieven in internationale relaties

In de introductie werd al benadrukt dat volgens Stuenkel de huidige wereldorde een normatieve scheiding omvat tussen het Westen en niet-Westen met de daarbij behorende perspectieven op de wereld;

‘These typical Western-centric views unconsciously adopt a common, though highly distorted interpretation of history, based on a questionable meta-narrative: Western people were agents of progress, carriers of new and usually enlightened ideas, that helped generate progress elsewhere.’²⁶

²² De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 14.

²³ P. D. Marchant, ‘What Is The West?’, *The Australian Quarterly* 28 (September 1956) 3, 48-57, aldaar 52.

²⁴ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 48.

²⁵ *Ibidem*, 51-52.

²⁶ Stuenkel, *Post-Western World*, 30.

Hoe westerse staten zich definiëren, zich verhouden tot andere staten en hun rol binnen het internationale systeem legitimeren, kan worden terug gezien in narratieven in internationale relaties. Narratieven zijn cruciaal voor de politiek omdat ze een begrip geven van de wereld en identiteiten creëren. De verhalen die staten over zichzelf vertellen, bieden verklaringen waarom staten acteren op een bepaalde manier en hoe staten hun beleid en praktijken legitimeren.²⁷

In de politiek is taal een cruciaal medium. Taal is machtspolitiek omdat het invloed uitoefent op het gedrag van anderen en door middel van taal politieke onderwerpen worden geproduceerd en relaties worden gedefinieerd.²⁸ Door gebruik te maken van narratieven geven mensen betekenis aan zichzelf en aan de wereld. Debatten over nationale veiligheid worden vaak onderbouwd door narratieven over huidige uitdagingen, mislukkingen en triomfen uit het verleden en visie op de toekomst, gegoten in een samenhangend verhaal. De internationale verspreiding van narratieven is diep verweven met de evolutie van oorlogs- en vredeskwesties in de internationale politiek.²⁹

*'Dominant narratives of national security establish the common-sense givens of debate, set the boundaries of the legitimate, limit what political actors inside and outside the halls of power can publicly justify, and resist efforts to remake the landscape of legitimation. Dominant narratives thereby shape the national security policies that states pursue.'*³⁰

Politieke actoren proberen narratieven strategisch te gebruiken. Strategische narratieven zijn representaties van een opeenvolging van gebeurtenissen en identiteiten waarmee politieke actoren proberen een bepaalde betekenis te geven aan het verleden, het heden en de toekomst om politieke doelstellingen te bereiken. Strategische narratieven integreren belangen en doelen; ze verwoorden einddoelen en suggereren hoe daar te komen.³¹

William Walldorf beargumenteert in zijn boek *To Shape Our World for Good : Master Narratives and Regime Change in U.S. Foreign Policy, 1900–2011*, dat presidentiële

²⁷ Jelena Subotić, 'Narrative, Ontological Security, and Foreign Policy Change', *Foreign Policy Analysis*, 12 (oktober 2016) 4, 610–627, aldaar 611.

²⁸ Ronald R. Krebs, *Narrative and the Making of US National Security* (Cambridge University Press 2015), 2.

²⁹ Linus Hagström en Karl Gustafsson, 'Narrative power: how storytelling shapes East Asian international politics', *Cambridge Review of International Affairs* 32 (2019), 387-406, aldaar 400.

³⁰ Krebs, *Narrative and the Making of US National Security*, 4-5.

³¹ Alister Miskimmon, Ben O'Loughlin, and Laura Roselle, *Strategic Narratives: Communication Power and the New World Order* (Routledge 2013), 7.

beslissingen in Amerika in casussen zoals Korea, Vietnam en Irak diep werden beïnvloed door binnenlandse politieke druk en publieke verwachtingen en overtuigingen die destijds aanwezig waren. Volgens Walldorf zijn narratief-gerichte nationale overtuigingen, master narratieven, een essentieel onderdeel om te begrijpen waarom de Verenigde Staten in sommige gevallen voor grootschalige militaire interventies kiest en soms juist voor gelimiteerde militaire opties.

*'When making choices about war, US policymakers indeed look first through the lens of their own ideological and strategic preferences. However, if and to what extent they follow those preferences is often determined by master narrative politics.'*³²

1.3 Diverse narratieven

Narratieven verklaren dus hoe een staat zichzelf ziet binnen het internationale systeem en legitimeren handelingen van de staat. In deze paragraaf zullen de belangrijkste narratieven worden aangehaald die de internationale strategie van de Verenigde Staten beïnvloeden. Narratieven zijn samenhangend. Dat betekent dat narratieven niet los van elkaar te zien zijn omdat ze met elkaar verweven zijn en elkaar versterken.

1.3a Identiteit en het liberale narratief

Narratieven over de identiteit van staten hebben betrekking op hoe elke staat betekenis geeft aan zichzelf, hoe de doelen van regionale en internationale organisaties worden begrepen, de rol die de staat in de wereld zou moeten spelen en het soort belangen dat het nastreven waard is.³³ Identiteiten zijn sociale constructies die zich continu ontwikkelen. Hierbij is communicatie, taal, van belang.³⁴

Voor de Verenigde Staten zijn er twee meta-narratieven die de identiteit en het handelen van Amerika verhelderd. Ten eerste verklaart het Wilsonianisme het buitenlands beleid van de Verenigde Staten. *'Wilsonianism defines security in ideological terms positing the US can only*

³² C. William Walldorf Jr., *To Shape Our World for Good: Master Narratives and Regime Change in U.S. Foreign Policy, 1900–2011* (Cornell University Press 2019), 2.

³³ Miskimmon, O'Loughlin, Roselle, *Strategic Narratives*, 47.

³⁴ Miskimmon, O'Loughlin, Roselle, *Strategic Narratives*, 47-48.

*be secure in a world composed of democracies. And thus inevitably injects a crusader mentality into US foreign policy.*³⁵ Kernprincipes van het Wilsonianisme zijn: nadruk op zelfbeschikking van volkeren, verspreiding van democratie en kapitalisme, collectieve veiligheid, multilateralisme door collectief overleg tussen naties, open diplomatie, vrijheid van navigatie en vrijheid van de zee. Een tweede meta-narratief is het Amerikaans exceptionalisme. Deze mythe gaat ervan uit dat de waarden van het politieke systeem en de geschiedenis van Amerika uniek zijn en universele bewondering verdienen. De Verenigde Staten zou voorbestemd en gerechtigd zijn om een hoofdrol te spelen op het wereldtoneel.³⁶ Volgens Steven Walt maakt dit geloof het moeilijker voor Amerikanen om te begrijpen waarom anderen minder enthousiast zijn over de dominantie van de Verenigde Staten;

*'This unchallenged faith in American exceptionalism makes it harder for Americans to understand why others are less enthusiastic about U.S. dominance, often alarmed by U.S. policies, and frequently irritated by what they see as U.S. hypocrisy, whether the subject is possession of nuclear weapons, conformity with international law, or America's tendency to condemn the conduct of others while ignoring its own failings. Ironically, U.S. foreign policy would probably be more effective if Americans were less convinced of their own unique virtues and less eager to proclaim them.'*³⁷

De twee meta-narratieven hangen samen met het westers gecentreerde narratief, eerder benoemd door Stuenkel, dat het Westen de schepper is van moderniteit: voorstanders van de vooruitgang, dragers van nieuwe en verlichte ideeën en schepper van vooruitgang elders.³⁸

Ook het liberale narratief, benoemd door Walldorf, linkt aan deze meta-narratieven. Het liberale narratief betreft gebeurtenissen die de collectieve nationale wil versterken om op een gegeven moment de liberale politieke orde in het buitenland te bevorderen (uitbreiding van de democratie en liberale rechten) of beschermen (het voorkomen van contra-ideologieën voor het liberalisme).³⁹ Liberale staten zoals Amerika hebben belang bij de liberale politieke orde in het buitenland. Liberalisme maakt deel uit van wie zij zijn als staat, het is onderdeel van de identiteit van een staat. Het collectieve trauma van de Koude Oorlog, waarin

³⁵ Miskimmon, O'Loughlin, Roselle, *Strategic Narratives*, 63.

³⁶ Steven M. Walt, 'The Myth of American Exceptionalism' (11 oktober 2011), <https://foreignpolicy.com/2011/10/11/the-myth-of-american-exceptionalism/> (geraadpleegd op 16 januari 2021).

³⁷ Walt, 'The Myth of American Exceptionalism'.

³⁸ Stuenkel, *Post-Western World*, 30.

³⁹ Walldorf, *To Shape Our World for Good*, 5.

liberalisme en communisme tegenover elkaar stonden, heeft de Verenigde Staten aangezet om een zeer actieve rol te spelen in de bescherming van de liberale orde in het buitenland.⁴⁰

1.3b Veiligheidsnarratieven en 'Othering'⁴¹

Narratieven zijn performatief. Door het definiëren en construeren van de identiteit van een staat wordt ook duidelijk wat deze staat niet is en worden verschillen met anderen duidelijk. Zo definieert het hierboven beschreven liberale narratief de identiteit van de Verenigde Staten en dus van het Westerse kamp. Het benadrukt wie zij zijn en waar zij voor staan als staat, maar vormt tegelijkertijd een beeld van wat zij niet zijn. Het liberale narratief wordt versterkt door wat het liberalisme kan verzwakken, bijvoorbeeld een a-liberale grootmacht China.⁴²

In het artikel *Narrative power: How storytelling shapes East Asian international politics* van Linus Hagström en Karl Gustafsson wordt China gezien als de 'Ander' in Amerikaanse narratieven en vice versa. Die Amerikaanse narratieven schetsen China als een oorlogvoerende en revisionistische Ander, ideeën en principes zijn gebaseerd op marxistische uitgangspunten. Dit in contrast met het vreedzame en status-quo georiënteerde Amerika.⁴³

Diepgewortelde narratieven, zoals het Westen als schepper van moderniteit en het Wilsonianisme, laten strategieën of beleid van de ene staat natuurlijk en normaal lijken, terwijl andere als het tegenovergestelde worden beschouwd. De Ander kan in de politiek door middel van narratieven worden geconstrueerd als een existentiële bedreiging.⁴⁴ China wordt in de literatuur en in de huidige internationale wereldorde vaak benoemd als 'opkomende macht'. Deze stempel zorgt volgens Hagström en Gustafsson voor onzekerheid. Wat gaat China doen

⁴⁰ Walldorf, *To Shape Our World for Good*, 25.

⁴¹ Edward Saïd, een postkolonialist, beargumenteert in zijn theorie van het Oriëntalisme dat de studie van de westerse oriëntalistiek – de filologische studie van de oosterse wereld – geen neutrale wetenschap is maar de westerse koloniale en imperialistische heerschappij over de niet-westerse wereld ondersteunt en zelfs rechtvaardigt. Het proces van 'Othering' is het definiëren van de dominante in-groep (de Zelf) dat daarmee ook de uit-groep (de Ander) construeert door de verschillen te stigmatiseren. Stereotype beelden van de Oriënt als sensueel, seksueel, gedrenkt in religie, stagnerend en niet in staat zijn om op eigen kracht te moderniseren, worden afgezet tegen het Westen dat wordt geschetst als verlicht, gesecculariseerd, vooruitstrevend en modern. Michiel Leezenberg en Gerard de Vries, *Wetenschapsfilosofie voor geesteswetenschappen* (Derde editie; Amsterdam 2017), 350-351.

⁴² Walldorf, *To Shape Our World for Good*, 25.

⁴³ Hagström en Gustafsson, 'Narrative power', 395.

⁴⁴ Hagström en Gustafsson, 'Narrative power', 395.

met de groeiende macht en onafhankelijkheid? Zal het de huidige internationale wereldorde veranderen? Dit leidt tot aannames over dreiging vanuit China. De aannames worden gevoed door narratieven die buitenlands beleid beïnvloeden.⁴⁵ Hoe de constructie van een existentiële dreiging werkt, waarbij narratieven dus een cruciale rol spelen, zal in de volgende paragraaf aan de hand van de securatisatie theorie worden uitgelegd.

1.4 Veiligheid en de securatisatie theorie

Schuivende machtsrelaties zorgen voor onzekerheid bij staten onderling. Geopolitieke veranderingen en onrust, zoals in het Zuid-Chinese Zee dispuut, leiden vaak opeenvolgende spanningen tussen staten en soms zelfs oorlogen.⁴⁶ De mate van veiligheid van een staat gaat gepaard met een hoge mate van afhankelijkheid van andere staten.⁴⁷ Internationale veiligheid gaat vooral over hoe staten zich tot elkaar verhouden in termen van bedreiging en kwetsbaarheid. Wat hier mee speelt is de identiteit van een staat; hoe ziet een staat zichzelf binnen het internationale systeem en hoe ziet het de Ander; een bondgenoot of een bedreiging?

Volgens Buzan, Waever en De Wilde kan een issue een veiligheidskwestie worden wanneer deze wordt gepresenteerd als een existentiële bedreiging voor het referentobject. Het referentobject is hetgeen dat existentieel wordt bedreigd en dat een legitieme aanspraak op overleving heeft. Dit referentobject kan een staat zijn. Het beroepen op de bedreiging van de veiligheid van het referentobject wordt gebruikt als legitimatie voor de securiserende actor om speciale maatregelen en bevoegdheden in te zetten om de dreiging tegen te gaan. Met andere woorden, met het beroepen op 'veiligheid' verklaart een vertegenwoordiger van een staat een noodtoestand dat vraagt om de inzet van middelen om de bedreigende ontwikkeling te blokkeren.⁴⁸ In de woorden van Thierry Balzacq;

'I define securitization an articulated assemblage of practices whereby heuristic artefacts (metaphors, policy tools, image repertoires, analogies, stereotypes, emotions, etc.) are contextually mobilized by a

⁴⁵ Miskimmon, O'Loughlin, Roselle, *Strategic Narratives*, 57.

⁴⁶ Walldorf, *To Shape Our World for Good*, 19.

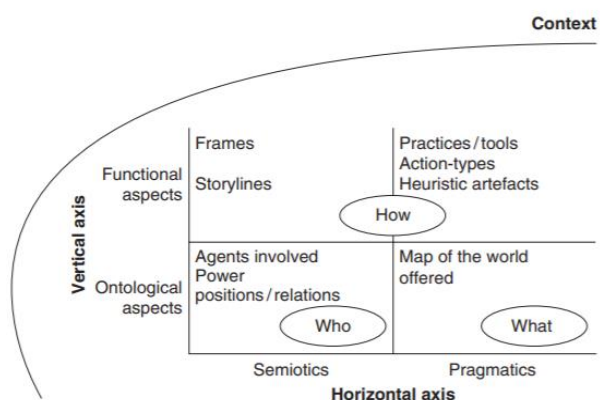
⁴⁷ Barry Buzan, *People, States & Fear: an agenda for international security studies in the post-cold era* (Harvester Wheatsheaf 1991), 2.

⁴⁸ Barry Buzan, Ole Weaver, Jaap de Wilde, *Security: A new Framework for Analysis* (Lynne Rienner Publishers, 1998), 21.

*securitizing actor, who works to prompt an audience to build a coherent network of implications (feelings, sensations, thoughts, and intuitions), about the critical vulnerability of a referent object, that concurs with the securitizing actor's reasons for choices and actions, by investing the referent subject with such an aura of unprecedented threatening complexion that a customized policy must be undertaken immediately to block its development.*⁴⁹

Iedere publieke kwestie kan zich in het spectrum bevinden variërend van niet-gepolitiseerd tot gepolitiseerd (de kwestie maakt deel uit van openbaar beleid waarvoor overheidsbeslissingen en toewijzingen van middelen vereist zijn), om vervolgens te worden gesecuritiseerd (de kwestie presenteren als een existentiële bedreiging dat noodmaatregelen vereist die buiten de normale grenzen van politieke procedure vallen).⁵⁰ In tekstuele analyse betekent dit dat een kwestie wordt gepresenteerd als een topprioriteit. Veiligheid is daarmee een zelf-referentiële praktijk. De kwestie wordt een veiligheidsprobleem, niet noodzakelijk omdat er een daadwerkelijke dreiging bestaat, maar omdat het probleem als een bedreiging wordt gepresenteerd.⁵¹

Om een veiligheidsissue te kunnen identificeren moet het volgens Balzacq aan twee eisen voldoen; 1) de kwestie dient publieke aandacht te hebben of een publiekelijk debat zijn; 2) de kwestie moet een doelwit zijn voor activiteiten die verband houden met publieke opinie of juridische en/of politieke acties. Met andere woorden; van cruciaal belang voor het politieke systeem.⁵²

Figuur 2: securitatie analyse van Balzacq in context. Bron: Balzacq, 2011.

⁴⁹ Thierry Balzacq, *Securitization Theory: How Security Problems Emerge and Dissolve* (Routledge, 2011), 3.

⁵⁰ Buzan, Weaver, De Wilde, *Security*, 23-24.

⁵¹ Buzan, Weaver, De Wilde, *Security*, 25.

⁵² Balzacq, *Securitization Theory*, 32.

Het figuur hierboven weergeeft hoe de actoren en het referentobject samenhangen. Belangrijk is dat de machtsrelaties tussen het referentobject en de dreiging worden gedefinieerd (who). Hiervoor worden narratieve strategisch ingezet (how). Identiteiten worden geconstrueerd waartegenover de dreiging wordt afgezet. Hoe dit precies werkt zal in hoofdstuk 2 en 3 worden aangetoond aan de hand van beleidsstukken van regering-Obama betreffend het Zuid-Chinese Zee conflict.

1.4a Internationale-politieke en militaire dreiging

Op internationaal politiek niveau kunnen staten bedreigd worden door alles wat de soevereiniteit of ideologie van deze staat ondermijnt. Internationale ordes kunnen worden bedreigd door situaties die de wetten, normen en instellingen waaruit deze ordes bestaan, verzwakken.⁵³ Dit is momenteel terug te zien in het conflict in de Zuid-Chinese Zee. China heeft het vonnis van het Permanent Hof van Arbitrage, alvorens de uitspraak werd gedaan, naast zich neergelegd. Het Hof van Arbitrage en het VN-zeerechtenverdrag zijn instellingen en wetten die door de huidige internationale orde zijn vastgesteld. Met het verwerpen van de uitspraak accepteert China het gezag van deze instellingen en wetten, en dus de internationale wereldorde, niet.

Het *Pivot to Asia* beleid is voor het grootste deel een verplaatsing van Amerikaanse militairen naar de Zuid-Chinese Zee. Militair machtsvertoon is een effectieve manier om territorium te verwerven en beheersen. De militaire veiligheidsagenda draait grotendeels op het vermogen van regeringen zichzelf te handhaven tegen interne en externe dreigingen en de perceptie van elkaars capaciteiten en intenties.⁵⁴ Echter, kan het ook gaan om het inzetten van militaire macht om staten of regeringen te beschermen tegen niet-militaire bedreigingen van hun bestaan, zoals rivaliserende ideologieën.⁵⁵ Waar het Amerika om gaat in het *Pivot* beleid zal worden onderzocht in hoofdstuk 2 en 3.

⁵³ Buzan, Weaver, De Wilde, *Security*, 22.

⁵⁴ Buzan, Weaver, De Wilde, *Security*, 51.

⁵⁵ *Ibidem*, 50.

1.5 Conclusie

Samenvattend zijn er meerdere narratieven waarmee de staat zich als actor bezighoudt. Deze narratieven komen overeen met narratieven over de identiteit van een staat. Hoe ziet de staat zichzelf als handelend binnen het internationale systeem? Een grootmacht, opkomende macht, bondgenoot, vijand enzovoort.⁵⁶ Het concept 'Westen' wortelt diep in het verleden en heeft zich ontwikkeld met kenmerken die de identiteit van het Westen definiëren en afzetten tegenover het niet-Westen. Amerika ziet zichzelf vooral als schepper van moderniteit en vooruitgang, stabiliserende actor en beschermer van democratieën, kapitalisme en veiligheid. Waarden die voortkomen uit narratieven als het Wilsonialisme, Amerikaanse exceptionalisme en het overkoepelende narratief van het Westen als schepper van moderniteit. De legitimatie van de rol van Amerika als handhaver van het huidige internationale systeem kan dan ook worden terug gevonden in deze narratieven.

De securatisatie van een issue tot veiligheidsissue is een vorm van identiteitsvorming doordat er een beeld van de securitiserende actor en de dreiging, de Ander, wordt geschetst. Hoe dit tot uiting komt in het beleid van de Verenigde Staten in de Zuid-Chinese Zee, zal in de volgende hoofdstukken worden aangetoond.

⁵⁶ Miskimmon, O'Loughlin, Roselle, *Strategic Narratives*, 48.

Hoofdstuk 2

Welke narratieven zijn terug te zien in het *Pivot to Asia* beleid (2011-2013), die de positie van de Verenigde Staten en China definiëren binnen het internationale systeem?

2.1 *Pivot to Asia*

In de herfst van 2011 kondigt regering-Obama een strategie aan waarin duidelijk wordt dat de Verenigde Staten haar bestaande rol in de Azië-Pacific regio meer gaat uitbreiden. Het fundamentele doel dat ten grondslag ligt aan het beleid is om meer inspanningen te leveren om de ontwikkeling van de regio te beïnvloeden. Voor de Verenigde Staten is de importantie hiervan groot nu China naar voren komt als een steeds invloedrijker macht.⁵⁷ Regering-Obama identificeert de Azië-Pacific regio als een geostrategische topprioriteit voor de Verenigde Staten. Dit verklaart een verschuiving in het Amerikaanse beleid vergeleken met eerder gevoerde strategieën.⁵⁸

Het is niet zo dat de Verenigde Staten hiervoor geen belangstelling toonde voor de Aziatische regio. De *Pivot* bouwt juist voort op een uitgebreide basis van betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Azië.⁵⁹ Onder president George W. Bush werden bestaande relaties in Azië versterkt en sloot Amerika zich aan bij de Trans-Pacific Partnership (hierna TTP). Onder president Obama worden deze stappen verder ontwikkeld.⁶⁰ Nieuw aan het beleid is de herverdeling van het Amerikaanse leger onder regering-Obama. De *Pivot* zorgt voor een verschuiving van Amerikaanse militaire capaciteiten van gebieden als Irak en Afghanistan, naar de Aziatische regio.⁶¹

Daarnaast zijn er ook nog economische en diplomatieke initiatieven nieuw aan de *Pivot*. Met het beleid moeten bilaterale en multilaterale economische samenwerking met Amerika en de Aziatische regio worden uitgebreid. Er ligt een grotere focus op de TTP en er wordt een vrije-

⁵⁷ Congressional Research Service, 'Pivot to the Pacific? The Obama Administration's "Rebalancing" Toward Asia' (28 maart 2012), <https://fas.org/sgp/crs/natsec/R42448.pdf> (geraadpleegd op 7 december 2020).

⁵⁸ Robert G. Sutter, Michael E. Brown, Timothy J. A. Adamson, 'Balancing Acts: The U.S. Rebalance and Asia-Pacific Stability' (augustus 2013), https://www2.gwu.edu/~sigur/assets/docs/BalancingActs_Compiled1.pdf (geraadpleegd op 7 december 2020), 1.

⁵⁹ Sutter, Brown, Adamson, 'Balancing Acts', 1.

⁶⁰ Congressional Research Service, 'Pivot to the Pacific?'

⁶¹ Sutter, Brown, Adamson, 'Balancing Acts', 2.

handel samenwerking voorgesteld met 11 landen uit de regio, zonder China. Tot slot streeft het beleid naar meer diplomatieke betrokkenheid van Amerika in de regio. De Verenigde Staten zal actief diepere relaties aangaan met landen en instituties uit de regio en de Chinees-Amerikaanse relatie beheren.⁶²

2.2 Een hernieuwd beleid

Het *Pivot to Asia* brengt een aantal veranderingen met zich mee die op mondiaal niveau flink de aandacht trekken. Vooral de herstructurering van het Amerikaanse leger rondom de Zuid-Chinese Zee wordt opgemerkt. Er worden in het beleid uitzonderlijke politieke en militaire maatregelen genomen die cruciaal zijn voor het internationale politieke systeem. Zoals in het hoofdstuk hiervoor is beschreven zijn dit voorwaarden voor een issue om een veiligheidskwestie te worden. Wat is er tussen de regering-Bush en regering-Obama gebeurd? Waarom focust regering-Obama zich op de Azië-Pacific regio en wordt er een beleid geïntroduceerd met meer uitzonderlijker maatregelen dan onder regering-Bush?

Volgens Van Wijk moeten we deze ontwikkelingen begrijpen in het licht van de opmars van China en de verschuiving van de machtsbalans. Door de opbouw van de Chinese militaire macht wordt de bewegingsvrijheid van de Amerikanen in deze regio, vooral in de Zuid- en Oost-Chinese Zeeën, beperkt.⁶³ De Amerikanen kunnen kiezen voor twee strategieën: 1) Amerika kan zijn invloed in de regio verminderen en toestaan dat China zijn invloedssfeer uitbreidt en opbouwt, 2) de Amerikanen kunnen hun militaire opbouw intensiveren en capaciteiten ontwikkelen waarmee Chinese wapensystemen kunnen worden vernietigd. Een supermacht zal de eerste optie als capitulatie zien. Het is daarom dat er gekozen is voor de tweede mogelijkheid en een herstructurering plaats vond van het Amerikaanse leger.⁶⁴ Als China's macht zich steeds verder uitbreidt en de Amerikanen straks niet meer ongehinderd de Zuid- en Oost-Chinese zeeën kunnen bevaren, wordt het steeds belangrijker een hecht bondgenootschap te creëren. Hierom werden de banden met de TPP onder regering-Obama versterkt.⁶⁵

⁶² Sutter, Brown, Adamson, 'Balancing Acts', 2.

⁶³ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 289.

⁶⁴ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 289.

⁶⁵ *Ibidem*, 292.

Waarom werden de uitzonderlijke maatregelen pas onder regering-Obama vastgelegd en uitgevoerd en niet onder regering-Bush?

Machtsverschuivingen zijn een sluimerend proces. *The end of History* zoals Fukuyama het beschreef gaat niet meer op omdat China, met niet-westerse kenmerken, zich sinds de Koude Oorlog in opbouw is. Bush was niet blind voor China en benoemde de staat al tot een *strategic competitor*, zag China daarmee als concurrent en niet als partner zoals zijn voorganger Clinton dat deed.⁶⁶ Echter, wordt de regeerperiode van Bush bepaald door de *War on Terror* en een *overstretch* in militaire en financiële zin wat leidde tot een afname van de Amerikaanse macht.⁶⁷ Volgens van Wijk kon China zich hierdoor relatief vrij verder ontwikkelen. Dit dwong regering-Obama om zich nadrukkelijk te richten tot China wat leidde tot de *Pivot to Asia*.⁶⁸

2.3 Narratieven in het beleid van regering-Obama

In deze en volgende paragrafen zal worden ingaan op het *Pivot to Asia* beleid en wordt onderzocht welke narratieven worden gebruikt in het beleid. Er wordt gekeken naar narratieven over de identiteit van de Verenigde Staten en veiligheidsnarratieven waarbij het proces van ‘othering’ en de securitseringstheorie naar voren zullen komen. Hier zal vooral worden ingegaan op de manier waarop China wordt gedefinieerd in het *Pivot to Asia* beleid.

2.3a Obama, Clinton en Donilon (2011-2013)

De eerste fase van het *Pivot* beleid kenmerkt zich door de speeches die worden gegeven om het beleid te introduceren. In de passages die hieronder besproken worden komen allereerst narratieven over de identiteit van Amerika naar voren: wat Amerika kenmerkt als staat, welke acties de staat onderneemt en wat Amerika motiveert en legitimeert om dit te doen.

De rol van de Verenigde Staten binnen de internationale wereldorde en de rol binnen de Aziatisch-Pacifische regio wordt duidelijk uiteengezet. Volgens het ministerie van Defensie heeft Amerika een leidende rol gespeeld in het transformeren van het internationale systeem

⁶⁶ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 269.

⁶⁷ De Wijk, *De Nieuwe Wereldorde*, 274.

⁶⁸ *Ibidem*, 275.

in de afgelopen vijftig jaar; *'Working with like-minded nations, the United States has created a safer, more stable, and more prosperous world for the American people, our allies, and our partners around the globe.'*⁶⁹

In alle speeches wordt benadrukt dat de Aziatisch-Pacifische regio de plek zal zijn waarop de internationale wereldorde in de toekomst gevormd zal worden en daarom is deze regio voor Amerika een topprioriteit. Obama accentueert dat Amerika altijd al een Pacifische staat is geweest en de staat een grotere rol op lange termijn zal spelen in de regio om veiligheid, welvaart en mensenrechten te beschermen en verbeteren.⁷⁰ Clinton bevestigt deze rol van Amerika. In haar speech benadrukt zij de samenwerking van de Verenigde Staten en Europese partners die in de afgelopen vijftig jaar een trans-Atlantisch netwerk van instellingen en relaties hebben gebouwd met als doel om democratie te versterken, welvaart te vergoten en collectieve veiligheid te bewaken. Volgens Clinton zijn er verschillende actoren in de Aziatische regio die een dringend verlangen hebben naar Amerikaans leiderschap omdat dit al decennia lang zijn voordelen heeft opgeleverd.⁷¹

Ook Donilon benoemt de cruciale rol die de Verenigde Staten al decennia lang speelt in Azië en de stabiliserende basis die Amerika vormt voor de ongekende sociale en economische ontwikkeling van de regio.⁷² Volgens Donilon is de Aziatisch-Pacifische vooruitgang te danken aan de hardwerkende mensen in de regio, maar is Amerika verantwoordelijk voor de stabiele basis en de opkomst van Azië. Hij eindigt zijn speech met het volgende statement;

'I would leave you with a simple thought experiment that says a great deal about the role of the United States in shaping the way forward. I think it's fair to ask: without the stabilizing presence of U.S. engagement over the past seventy years, where would the Asia-Pacific be today? Without the U.S. guarantee of security and stability, would militarism have given way to peace in Northeast Asia? Would

⁶⁹ Department of Defense, 'Sustaining Global Leadership: Priorities for 21st Century Defense' (januari 2012), https://archive.defense.gov/news/Defense_Strategic_Guidance.pdf (geraadpleegd op 8 december 2020).

⁷⁰ The White House, 'Remarks By President Obama to the Australian Parliament'.

⁷¹ U.S. Department of State, 'America's Pacific Century' (10 november 2011), <https://2009-2017.state.gov/secretary/20092013clinton/rm/2011/11/176999.htm> (geraadpleegd op 15 januari 2021).

⁷² The White House, 'Remarks By Tom Donilon, National Security Advisor to the President: "The United States and the Asia-Pacific in 2013"' (11 maart 2013), <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2013/03/11/remarks-tom-donilon-national-security-advisor-president-united-states-an> (geraadpleegd op 16 januari 2021).

*safe sea lanes have fueled Pacific commerce? (...) And would small nations be protected from domination by bigger neighbors? I think the answer is obvious.*⁷³

In de speeches die het begin van de *Pivot* markeren wordt Amerika dus omschreven als een staat die gerechtigd is om een sleutelpositie te zijn op het wereldtoneel op basis van de rol die Amerika in de geschiedenis al had. Daarnaast komt in de passages naar voren dat Amerika zichzelf identificeert als een leidende factor voor de groei en vooruitgang van Azië. De staat heeft in het verleden gezorgd en zal in de toekomst blijven zorgen voor veiligheid en stabiliteit gedurende de ontwikkeling van de Azië.

Ook het liberale narratief, dat in de speeches naar voren komt, bewijst dit. Het liberale narratief gaat in op narratieven die de liberale politieke orde in het buitenland bevorderen of beschermen tegen contra-ideologieën. Obama zegt in zijn speech het volgende;

*'History teaches us the greatest force the world has ever known for creating wealth and opportunity is free markets. So we seek economies that are open and transparent. We seek trade that is free and fair. And we seek an open international economic system, where rules are clear and every nation plays by them'*⁷⁴

*'Openness, freedom, transparency, and fairness have meaning far beyond the business realm. Just as the United States advocates for them in an economic context, we also advocate for them in political and social contexts. We support not only open economies but open societies. Our commitment to democracy and human rights is shared by many nations in the region, in particular our treaty allies.'*⁷⁵

Naast het benadrukken van het belang van open en transparante economieën, vrijheid en de verspreiding van democratie, benadrukken de drie sprekers het belang van het respecteren van internationale instituties, wetten en normen, zoals het VN-Zeerechtenverdrag, vrijheid van navigatie en het Permanent Hof van Arbitrage in Den Haag.

⁷³ The White House, 'Remarks By Tom Donilon, National Security Advisor to the President'.

⁷⁴ The White House, 'Remarks By President Obama to the Australian Parliament'.

⁷⁵ U.S. Department of State, 'America's Pacific Century'.

2.3b 'Othering' van China in veiligheidsnarratieven

Amerika positioneert zich als stabilisator, handhaver van orde en veiligheid en bron van vooruitgang in Azië. Daarmee worden machtsposities en relaties gedefinieerd. Vooral ten opzichte van de Anderen in de Aziatische regio. In hoofdstuk 1 werd beargumenteerd dat China in de literatuur en in de huidige internationale wereldorde vaak wordt benoemd als 'opkomende macht'. Dit brengt onzekerheid voor Amerika met zich mee. Ieder document dat in deze scriptie wordt aangehaald, betitelt China als '*rising*', '*emerging*, of '*ascent*'. Ook is er in iedere speech en beleidsdocument speciale aandacht voor de Chinees-Amerikaanse relatie, dit wijst op de prioriteit die aan China wordt gegeven.

Obama geeft aan dat de aanwezigheid en missie van Amerika in de Azië-Pacific een topprioriteit is. Het *Pivot to Asia* beleid is een vorm van securitisatie als een zelf-referentiële praktijk. Amerika kiest voor een strategie van herstructurering van het Amerikaanse leger om internationale overeenkomsten, zoals veilige en open vaarroutes, te waarborgen. Deze worden bedreigd door de houding van China in de territoriale disputen in de Zuid-Chinese Zee. In de speeches van Obama, Clinton en Donilon komen veiligheidsnarratieven terug. Zo zegt Obama het volgende;

*'We stand for an international order in which the rights and responsibilities of all nations and all people are upheld. Where international law and norms are enforced. Where commerce and freedom of navigation are not impeded. Where emerging powers contribute to regional security, and where disagreements are resolved peacefully.'*⁷⁶

Ook Clinton beargumenteert het belang van vrije vaarroutes en benoemt expliciet de situatie in de Zuid-Chinese Zee. Clinton wijst China ook nadrukkelijk aan als een 'opkomende macht' en een complexe partner van Amerika. Volgens Clinton zou eerbiediging van het internationaal recht en een meer open politiek systeem ook de basis van China versterken en het vertrouwen van Chinese partners vergroten.⁷⁷ Donilon benadrukt in zijn speech het Chinese leger: de groeiende modernisatie, capaciteiten en aanwezigheid in Azië. Hij accentueert het verhoogde risico op een ongeval of verkeerde berekening die de Chinees-Amerikaanse relatie zou kunnen destabiliseren.⁷⁸

⁷⁶ The White House, 'Remarks By President Obama to the Australian Parliament'.

⁷⁷ U.S. Department of State, 'America's Pacific Century'.

⁷⁸ The White House, 'Remarks By Tom Donilon, National Security Advisor to the President'.

In de drie speeches worden de veranderingen in beleid aangekondigd en gelegitimeerd aan de hand van narratieven over identiteit. Er wordt gesproken over veiligheid en verandering in beleid, echter wordt er geen existentiële dreiging neergezet zoals Balzacq dit aanhaalt in de securitisatie theorie. Diplomatiek gezien is het niet mogelijk voor regering-Obama om direct de dreiging te benoemen. Het referentobject en de existentiële dreiging ontbreken dus in de expliciete taal. Desalniettemin kan er door het karakteriseren van de Verenigde Staten als actor en het definiëren van de machtsrelaties wel uit de speeches worden gehaald waar Amerika voor staat en wat de staat niet tolereert.

Amerika wil zijn aanwezigheid in de Azië-Pacific regio vergroten door militaire inzet en het versterken van allianties en daarmee de principes waar zij voor staan overbrengen: democratie, internationale rechten, open en transparante internationale markten, vrijheid van navigatie en open vaarroutes. Daarmee heeft Amerika, zonder het direct te zeggen, kritiek op landen die deze principes niet (volledig) hebben, zoals China. De claim op open vaar routes is directe kritiek op China die de vrijheid van navigatie in de Zuid-Chinese Zee en het VN-Zeerechtenverdrag ondermijnt.

2.4 Conclusie

Narratieven over de identiteit van Amerika worden in de speeches van Obama, Clinton en Donilon gebruikt om de machtsposities en relaties binnen de internationale wereldorde te definiëren. Daarnaast zijn de narratieven een legitimatie voor de veranderingen in het beleid zoals het uitbreiden van Amerikaanse strijdkrachten in Azië en het verdiepen van allianties.

Narratieven zijn nodig om een bredere context te schetsen die de acties van de securitiserende actor legitimeren. Een existentiële dreiging kan alles zijn wat dit narratief niet legitimeert of in twijfel trekt. Taal is in de politiek een cruciaal medium, maar er moet discreet worden om gegaan met het gebruik van taal. Taal is machtspolitiek en kan de oorzaak zijn van oplopende spanningen of zelfs escalatie. De Verenigde Staten is zich bewust van zijn positie op het wereldtoneel, kan zich dus niet expliciet uitlaten en daarom niet de dreiging van China vaststellen.

Ondanks dat de existentiële dreiging 'ontbreekt' in de speeches, kan deze wel gevonden worden door te focussen op narratieven over de identiteit. De Verenigde Staten probeert zijn

invloedsfeer met de *Pivot* te behouden. Met het versterken van allianties met een gedeelde westerse identiteit probeert regering-Obama de positie in de internationale wereldorde, het referentobject dat nu in het geding is, te versterken en die van de niet-westerse kant in toom te houden. Hoe dit ontwikkelt over een langere periode zal in hoofdstuk drie uiteen worden gezet.

Hoofdstuk 3

Welke narratieven zijn terug te zien in het *Pivot to Asia* beleid (2013-2015) die de positie van de Verenigde Staten en China definiëren en hoe verhouden deze narratieven zich tot die van de speeches van 2011 tot 2013?

3.1 Narratieven over de identiteit en het liberaal narratief (2013-2015)

In de beleidsdocumenten en de speech van Carter in 2015 worden dezelfde narratieven over de identiteit van Amerika en het liberale narratief aangehaald om de positie van Amerika in de internationale wereldorde en het *Pivot to Asia* beleid te legitimeren, zoals deze in hoofdstuk twee werden beschreven. Carter beargumenteert dat de groei en vooruitgang van Azië het resultaat is van ‘*a peaceful security environment*’, dat te danken is aan de aanwezigheid van Amerika in de regio.⁷⁹ Alle documenten wijzen op Amerika als een vitale kracht in de regio in het bewerkstelligen van veiligheid, stabiliteit en vrede waardoor welvaart en economische groei zich in Azië heeft kunnen voltrekken. Carter;

*‘Since 1946, there has been a four-fold increase in the number of democracies in the region. Following our lead, countries across the Asia-Pacific have also embraced free and open commerce; fidelity to the rule of law; and a rules-based international order.’*⁸⁰

Het beeld van Amerika als stabilisator, schepper van orde en veiligheid en leider op het wereldtoneel, is onveranderd in vergelijking met de speeches van Obama, Clinton en Donilon eerder in de regeringsperiode van regering-Obama. Echter, er is een verschuiving in de verhouding van de verschillende narratieven. Waar tussen 2011-2013 narratieven over de identiteit de overhand hadden, ligt de focus in de documenten uit 2013-2015 vooral op narratieven over veiligheid. Dit komt doordat, zoals de documenten suggereren, de wereld verandert en veiligheid een steeds complexer vraagstuk wordt. Naast de focus op de door

⁷⁹ U.S. Department of Defense, ‘Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific (McCain Institute, Arizona State University)’ (6 april 2015), <https://www.defense.gov/Newsroom/Speeches/Speech/Article/606660/> (geraadpleegd op 18 januari 2021).

⁸⁰ U.S. Department of Defense, ‘Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific’.

Amerika geleide vooruitgang wordt er daarom veel meer aandacht besteed aan de rol van China en de oplopende spanningen in de Zuid-Chinese Zee.⁸¹

*'America is today the world's foremost leader, partner, and underwriter of stability and security in every region across the globe, as we have been since the end of World War II. But even as we continue to fulfill this enduring role, it's also evident that we're entering a new strategic era. Today's security environment is dramatically different.'*⁸²

3.2 Veiligheidsnarratieven in een groeiend conflict

Volgens het *Asia-Pacific Maritime Security Strategy* rapport is de Aziatisch-Pacifische regio lange tijd vrij geweest van conflicten, echter is de veiligheid in de regio momenteel zo aan het veranderen dat het de stabiliteit in het gebied uitdaagt; *'Rapid economic and military modernization, combined with growing resource demands, has exacerbated the potential for conflict over long-standing territorial disputes.'*⁸³

De Verenigde Staten hamert in alle documenten op het belang van stabiliteit in het gebied voor economische- en veiligheidsoverwegingen. Het beschermen van de vrijheid van de zeeën, het behoeden voor escalerende conflicten en het bevorderen van de naleving van de internationale wetten en normen, worden genoemd als kernactiviteiten van Amerikaans beleid. Het internationale systeem legt de basis voor gedeeld gebruik van de maritieme waterwegen, het luchtruim en natuurlijke hulpbronnen en zorgt voor veilige operaties binnen het domein. De wetten van het internationale systeem dienen dan ook gerespecteerd te worden.⁸⁴ Dit is weer een directe verwijzing naar het naast zich neerleggen van de uitspraak van het Permanent Hof van Arbitrage in het Zuid-Chinese Zee dispuut door China.

⁸¹ U.S. Department of Defense, 'Department of Defense Accomplishments (2009-2016): Taking the Long View, Investing for the Future' (5 januari 2017), <https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/FINAL-DOD-Exit-Memo.pdf> (geraadpleegd op 18 januari 2021).

⁸² U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy: Achieving U.S. National Security Objectives in a Changing Environment' (2015), [https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/NDAA%20A-P Maritime Security Strategy-08142015-1300-FINALFORMAT.PDF](https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/NDAA%20A-P%20Maritime%20Security%20Strategy-08142015-1300-FINALFORMAT.PDF) (geraadpleegd op 18 januari 2021).

⁸³ U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy'.

⁸⁴ *'Ibidem'*.

3.2a De dreiging China in de Zuid-Chinese Zee

De veiligheidsnarratieven in de beleidsdocumenten zijn minder voorzichtig in het benoemen van de dreiging door China, dan Obama en Clinton dat in hun speeches waren in de jaren hiervoor. Volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie vindt er op dit moment in China een snelle militaire modernisering plaats waardoor de kans op gevaarlijke situaties en conflicten in het maritiem gebied wordt vergroot. Deze activiteit wordt steeds relevanter omdat China volgens Amerika de modernisering gebruikt om Chinese soevereiniteit over betwiste gebieden te doen gelden.⁸⁵ In hetzelfde document wordt de modernisering van de Chinese militie uitgelegd en benadrukt China, volgens Amerika, de voorbereiding op onvoorziene gebeurtenissen in de Oost- en Zuid-Chinese Zee.

*'China is modernizing every aspect of its maritime-related military and law enforcement capabilities, including its naval surface fleet, submarines, aircraft, missiles, radar capabilities, and coast guard. It is developing high-end technologies intended to dissuade external intervention in a conflict and designed to counter U.S. military technology.'*⁸⁶

De toenemende onveilige activiteiten door Chinese maritieme instanties in de Chinese Zee worden benadrukt; *'U.S. military aircraft and vessels often have been targets of this unsafe and unprofessional behavior, which threatens the U.S. objectives of safeguarding the freedom of the seas and promoting adherence to international law and standards.'*⁸⁷ In deze passage wordt expliciet beargumenteerd dat de acties van China een directe dreiging zijn voor Amerikaanse doelstellingen in de regio. De afwijkende interpretatie van China over de territoriale verdeling van de zee veroorzaakt wrijving met Amerikaanse troepen en verdragsbondgenoten die opereren in internationale wateren en het luchtruim in de regio.⁸⁸ De snelle modernisatie van het Chinese leger geeft veel spanning in de Zuid-Chinese Zee.

*'That said, we and many other countries are deeply concerned about some of the activities China is undertaking. Its opaque defense budget...its actions in cyberspace...and its behavior in places like the South and East China Seas raise a number of serious questions.'*⁸⁹

⁸⁵ U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy'.

⁸⁶ U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy'.

⁸⁷ *'Ibidem'*.

⁸⁸ *'Ibidem'*.

⁸⁹ U.S. Department of Defense, 'Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific'.

China wordt in het beleid van 2015 dus meer gedefinieerd als een bedreiging dan in de speeches uit de eerste periode van de *Pivot*. Zoals de securitisatie theorie doet voorspellen, neemt Amerika serieuze maatregelen om deze existentiële dreiging tegen te gaan en legitimeert deze acties door het schetsen van de dreiging.

Ook de Verenigde Staten militariseert met het vijfjarige *Security Initiative*, dat heeft geleid tot meer militaire oefening en ondersteuning en een groter bewustzijn van maritieme domeinen in de Zuid-Chinese Zee. *'Our investments must continue to protect our competitive edge in the region by extending the technological military superiority the U.S. and the world have relied upon for decades.'*⁹⁰ Carter benoemt de investeringen die volgens hem relevant zijn om in de toekomst de complexe en dynamische veiligheid in de Aziatische regio te beheren.

*'These include high-end capabilities, such as a new, long-range stealth bomber and a new, long-range anti-ship cruise missile – just to name two...and areas like rapid runway repair, which may seem mundane, but will help ensure that U.S. forces in the region can survive in a crisis. (...) We're deploying our most advanced fighters in the region – the F-22 and the F-35 Joint Strike Fighter – as well as our long-range B-2 and B-52 bombers. And given the region's growing missile threat, we're forward deploying two additional Aegis missile defense-equipped ships.'*⁹¹

De militarisering is volgens het Amerikaanse ministerie van Defensie onderdeel van een uitgebreide maritieme veiligheidsstrategie, de *Pivot to Asia*, met als doelen om het militaire vermogen van Amerika op maritiem gebied op te bouwen, maritieme capaciteit van bondgenoten en partners te verhogen en het gebruik maken van militaire diplomatie om risico's te verminderen en transparantie op te bouwen.⁹² Volgens Carter helpt de *Pivot* *'to create the right incentives and conditions to encourage China to play by the rules of a principled international order...one that has helped China.'*⁹³ Op deze manier moet de veiligheid, stabiliteit en welvaart in de Aziatische regio worden verzekerd.⁹⁴

⁹⁰ U.S. Department of Defense, 'Department of Defense Accomplishments (2009-2016)'.

⁹¹ U.S. Department of Defense, 'Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific'.

⁹² U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy'.

⁹³ U.S. Department of Defense, 'Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific'.

⁹⁴ U.S. Department of Defense, 'Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific'.

3.3 Conclusie

De beleidsdocumenten van 2013-2015 laten een verschuiving zien in de verhouding tussen narratieven over de identiteit en veiligheidsnarratieven. Dezelfde narratieven over de identiteit van Amerika die Obama, Clinton en Donilon gebruikte om het *Pivot to Asia* beleid te introduceren worden ingezet om de positie van Amerika in de internationale wereldorde en het *Pivot* beleid te legitimeren. Echter, is er in de documenten die besproken zijn een veel grotere aandacht op narratieven met betrekking tot de veiligheid. De Ander, China, wordt door zijn snelle militaire modernisering en groeiende gevaarlijke activiteiten in de Zuid-Chinese Zee expliciet geschetst als een dreiging voor de Verenigde Staten. De Verenigde Staten gebruikt deze schets van de dreiging als legitimatie voor toenemende Amerikaanse militarisering in de Aziatisch-Pacifische regio, als onderdeel van de *Pivot*.

Dankzij narratieven over de identiteit, veiligheidsnarratieven en het schetsen van China als een groeiende dreiging wordt het belang duidelijk dat Amerika heeft bij de naleving van internationale wetten en de legitimatie van internationale instituten. Op deze manier wordt de stabiliteit in de regio gewaarborgd en de basis voor de huidige westerse wereldorde gerechtvaardigd. Een China dat het vonnis niet accepteert en militaire acties onderneemt om zijn territoriale gelijk te behalen, is dan ook de reden voor regering-Obama om de militaire capaciteit te verhogen onder het *Pivot* beleid.

Conclusie

Volgens Stuenkel is er te weinig aandacht voor de non-westerse bijdrage in het vormen van de internationale wereldorde en is er een normatieve scheiding tussen westers universalisme en moderniteit, het Westen als bewaker van mondiale stabiliteit, en niet-westers particularisme en traditie. Dit westerse perspectief wordt versterkt door narratieven in de internationale betrekkingen. Ons begrip van de huidige wereldorde is beperkt door een westers perspectief en beïnvloedt onze interpretatie van politieke ontwikkelingen.

In deze scriptie wordt beschreven hoe machtspolitiek werkt aan de hand van narratieven die worden ingezet om de positie van Amerika binnen de internationale wereldorde te legitimeren. Het Zuid-Chinese Zee dispuut is als voorbeeld genomen waar op dit moment de huidige westerse wereldorde wordt uitgedaagd en de twee grootmachten Amerika en China tegenover elkaar zijn komen te staan.

Het *Pivot to Asia* beleid onder regering-Obama richt zich op de machtsverhoudingen in de Zuid-Chinese Zee. In de speeches van Obama, Clinton en Donilon die het begin van de beleidsperiode markeren, worden narratieven over de identiteit van Amerika aangehaald om de *Pivot* te legitimeren. In dit narratief is een overduidelijk idee van het Westen als bewaker van de mondiale stabiliteit en veiligheid en als schepper van vooruitgang en welvaart. Amerika heeft deze rol volgens regering-Obama al decennialang en moet daarom een leider op het wereldtoneel blijven. Door het uiteenzetten van westerse waarden als zelfbeschikking van volkeren, verspreiding van democratie en kapitalisme, collectieve veiligheid, open diplomatie en vrijheid van navigatie en vrijheid van de zee, wordt tegelijk een beeld geschetst van dat wat het Westen niet is, de zogenaamde Ander.

Het tweede deel van de *Pivot* vertaalt zich vooral in beleidsstukken van het ministerie van Defensie. Dezelfde narratieven over identiteit worden gebruikt om de positie van Amerika als stabilisator in het Zuid-Chinese Zee conflict en het *Pivot* beleid te legitimeren, echter ligt er nu meer nadruk op de narratieven over veiligheid. Naarmate het conflict zich namelijk ontwikkelt wordt China steeds explicieter geschetst als een dreiging voor Amerika door snelle militaire modernisatie en het niet-legitimeren van internationale wetten en instituties. Het niet accepteren van het vonnis van het Permanent Hof van Arbitrage is een directe dreiging voor

de huidige westerse wereldorde doordat de soevereiniteit van de orde wordt bedreigd door situaties die de wetten, normen en instellingen waaruit deze systemen bestaan, ondermijnen.

Voor deze scriptie is een selectie gemaakt van overheidsdocumenten van regering-Obama aangaande het *Pivot to Asia* beleid. De conclusies naar aanleiding van deze documenten hoeven niet persé representatief te zijn voor de narratieven in andere overheidsdocumenten. Echter, is het waarschijnlijk dat de narratieven van regeringsleiders constant zijn om de verhalen kracht bij te zetten. Daarnaast positioneert regering-Obama zich niet alleen in speeches en overheidsdocumenten, maar ook in de media en tijdens internationale bijeenkomsten en overleggen.

Deze scriptie leidt naar een kritische beschouwing van het westerse denkbeeld in de huidige wereldorde. Dit perspectief beïnvloedt ons denken en legitimeert het handelen van westerse staten binnen de internationale orde. Hoe aangekeken wordt tegen het Zuid-Chinese Zee dispuut wordt bepaald door de narratieven die worden gebruikt door overheden. Zoals benoemd in de inleiding is een ééndimensionaal perspectief niet meer van deze tijd. Om een dieper begrip te hebben van de verschillende perspectieven en narratieven die de wereldorde beïnvloeden is het dan ook een zeer relevant vervolgonderzoek om de narratieven die de identiteit van China schetsen en het Chinese beleid in de Zuid-Chinese Zee legitimeren, te onderzoeken. Hoe wordt de huidige westerse wereldorde bekeken door de ogen van een niet-westerse grootmacht? Het echt oplossen van een conflict kan namelijk niet worden bereikt door te streven naar het behalen van het eigen gelijk, maar door het begrijpen van elkaars perspectieven en het begrip hebben voor de achtergronden van de Ander.

Bibliografie

- Balzacq, Thierry, *Securitization Theory: How Security Problems Emerge and Dissolve* (Routledge, 2011), <https://doi-org.proxy.library.uu.nl/10.4324/9780203868508>.
- Buzan, Barry, People, States & Fear: *an agenda for international security studies in the post-cold era* (Harvester Wheatsheaf 1991).
- Buzan, Barry, Ole Weaver, Jaap de Wilde, *Security: A new Framework for Analysis* (Lynne Rienner Publishers, 1998).
- Congressional Research Service, 'Pivot to the Pacific? The Obama Administration's "Rebalancing" Toward Asia' (28 maart 2012), <https://fas.org/sgp/crs/natsec/R42448.pdf> (geraadpleegd op 7 december 2020).
- Council on Foreign Relations, 'China's Maritime Disputes: 1895 – 2020', <https://www.cfr.org/timeline/chinas-maritime-disputes> (geraadpleegd op 5 januari 2020).
- Council Foreign Relations, 'Territorial Disputes in the South China Sea' (laatste update 24 november 2020), <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/territorial-disputes-south-china-sea> (geraadpleegd op 21 oktober 2020).
- Department of Defense, 'Sustaining Global Leadership: Priorities for 21st Century Defense' (januari 2012), https://archive.defense.gov/news/Defense_Strategic_Guidance.pdf (geraadpleegd op 8 december 2020).
- Fukuyama, Francis, 'The end of History?', *The National Interest* (Summer 1989, nummer 16), 3-18.
- The Geopolitics, 'The South China Sea Disputes and the Pivot to Asia' (19 januari 2018), <https://thegeopolitics.com/the-south-china-sea-disputes-and-the-pivot-to-asia/> (geraadpleegd op 20 november 2020).
- George H. W. Bush, 'September 11, 1990: Adress Before a Joint Session of Congress' (11 september 1990) <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/september-11-1990-address-joint-session-congress> (geraadpleegd op 17 oktober 2020).
- Hagström, Linus, en Karl Gustafsson, 'Narrative power: how storytelling shapes East Asian international politics', *Cambridge Review of International Affairs* 32 (2019), 387-406.

Ikenberry, John, 'The Future of the Liberal World Order Internationalism After America', *Foreign Affairs* Vol. 90, No. 3 (mei/juni 2011), p. 56-68.

Krebs, R., Ronald, *Narrative and the Making of US National Security* (Cambridge University Press 2015).

Kupchan, A., Charles, *No One's World: The West, the Rising Rest, and the Coming Global Turn* (Oxford Scholarship Online: February 2015) <https://oxford-universitypressscholarship.com.proxy.library.uu.nl/view/10.1093/acprof:osobl/9780199739394.001.0001/acprof-9780199739394-chapter-1> .

Leezenberg, Michiel, Gerard de Vries, *Wetenschapsfilosofie voor geesteswetenschappen* (Derde editie; Amsterdam 2017).

Marchant, P. D., 'What Is The West?', *The Australian Quarterly* 28 (September 1956) 3, 48-57.

Ministry of Foreign Affairs of the People's Republic of China, 'Position Paper of the Government of the People's Republic of China on the Matter of Jurisdiction in the South China Sea Arbitration Initiated by the Republic of the Philippines', (7 december 2014), https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/t1217147.shtml (geraadpleegd op 25 oktober 2020).

Miskimmon, Alister, Ben O'Loughlin, and Laura Roselle, *Strategic Narratives: Communication Power and the New World Order* (Routledge 2013).

Sutter. G., Robert, Michael E. Brown, en Timothy J. A. Adamson, 'Balancing Acts: The U.S. Rebalance and Asia-Pacific Stability' (augustus 2013), https://www2.gwu.edu/~sigur/assets/docs/BalancingActs_Compiled1.pdf (geraadpleegd op 7 december 2020).

Stuenkel, Oliver, *Post-Western World: How emerging powers are remaking global order* (Polity Press 2016).

Subotić, Jelena, 'Narrative, Ontological Security, and Foreign Policy Change', *Foreign Policy Analysis* 12 (oktober 2016) 4, 610–627.

U.S. Department of Defense, 'The Asia-Pacific Maritime Security Strategy: Achieving U.S. National Security Objectives in a Changing Environment' (2015),

https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/NDAA%20AP_Maritime_Security_Strategy-08142015-1300-FINALFORMAT.PDF (geraadpleegd op 18 januari 2021).

U.S. Department of Defense, 'Department of Defense Accomplishments (2009-2016): Taking the Long View, Investing for the Future' (5 januari 2017), <https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/FINAL-DOD-Exit-Memo.pdf> (geraadpleegd op 18 januari 2021).

U.S. Department of Defense, 'Remarks on the Next Phase of the U.S. Rebalance to the Asia-Pacific (McCain Institute, Arizona State University)' (6 april 2015), <https://www.defense.gov/Newsroom/Speeches/Speech/Article/606660/> (geraadpleegd op 18 januari 2021).

U.S. Department of Defense, 'Sustaining Global Leadership: Priorities for 21st Century Defense' (januari 2012), https://archive.defense.gov/news/Defense_Strategic_Guidance.pdf (geraadpleegd op 8 december 2020).

U.S. Department of State, 'America's Pacific Century' (10 november 2011), <https://20092017.state.gov/secretary/20092013clinton/rm/2011/11/176999.htm> (geraadpleegd op 15 januari 2021).

U.S. Department of State, 'U.S. Position on Maritime Claims in the South China Sea', press statement van Michael R. Pompeo, Secretary of State (13 juli 2020) <https://www.state.gov/u-s-position-on-maritime-claims-in-the-south-china-sea/> (geraadpleegd op 25 oktober 2020).

Walldorf, C., William Jr., *To Shape Our World for Good: Master Narratives and Regime Change in U.S. Foreign Policy, 1900–2011* (Cornell University Press 2019).

The White House, 'Remarks By Tom Donilon, National Security Advisor to the President: "The United States and the Asia-Pacific in 2013"' (11 maart 2013), <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2013/03/11/remarks-tom-donilon-national-security-advisor-president-united-states-an> (geraadpleegd op 16 januari 2021).

The White House: President Barack Obama, 'Remarks By President Obama to the Australian Parliament' (17 november 2011), <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2011/11/17/remarks-president-obama-australian-parliament> (geraadpleegd op 8 december 2020).

Wijk, de, Rob, *De Nieuwe Wereldorde: Hoe China sluipenderwijs de macht overneemt* (Balans, Amsterdam 2019).

Xi Jinping, 'Secure a decisive victory in building a moderately prosperous society in all respects and strive for the great success of socialism with Chinese characteristics for a new era' (18 oktober 2017)

[http://www.xinhuanet.com/english/download/Xi Jinping's report at 19th CPC National Congress.pdf](http://www.xinhuanet.com/english/download/Xi_Jinping's_report_at_19th_CPC_National_Congress.pdf) (geraadpleegd op 28 december 2020).

Afbeeldingen

Voorblad:

Official U.S. Navy Page, 'USS George Washington conducts a vertical replenishment'(Zuid-Chinese Zee, 8 juli 2012), <https://www.flickr.com/photos/usnavy/7549388338/in/photolist-nYhhN3-cv7A8U-eWzeQa-pL63Wb-aBfctN-oTAEeQ-pFK493-rZebsf-eRxeog-gXNdtE-dV2W3d-om6gUN-eRjvNo-9u4an7-gUJbcn-np6GcC-9oyhRT-dktLkw-bWc6CQ-oeUEGd-dUjpmu-sgLvBm-dkcVch-eo4L3p-pG51pF-bcckBc-o13HCR-agzJHb-oSUTyK-nfZiWH-gRvXB2-9ks7R4-ppgjX7-dV2VVG-9oyLAa-eo4Gyp-eo3Eiv-ctTi3S-nSQEiN-bMaVb4-cvFWWhE-dYjLyL-hgsr8R-eVeFKR-eXfbRB-b7RuXk-crrBAj-c4en1f-eo4eaH-bnzxeP/> (geraadpleegd op 21 januari 2021).

Figuur 1:

BBC, 'South China Sea: Obama urges Beijing to abide by ruling'(3 september 2016), <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-37267372> (geraadpleegd op 21 januari 2021).

Figuur 2:

Thierry Balzacq, *Securitization Theory: How Security Problems Emerge and Dissolve* (Routledge, 2011), 38.